Antti Koskenniemen saarna Maata Näkyvissä -festareilla 17.11.2017

Kaksi tehtävää – ettei yksikään jäisi yöhön

Matt. 18: 15-22

Jeesus sanoi opetuslapsille:
”Jos veljesi tekee syntiä, ota asia puheeksi kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut hänet takaisin. Mutta ellei hän kuule sinua, ota mukaasi yksi tai kaksi muuta, sillä ’jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla’. Ellei hän kuuntele heitäkään, ilmoita seurakunnalle. Ja jos hän ei tottele seurakuntaakaan, suhtaudu häneen kuin pakanaan tai publikaaniin. Totisesti: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te vapautatte maan päällä, on myös taivaassa vapautettu.

Minä sanon teille: mitä tahansa asiaa kaksi teistä yhdessä sopien maan päällä rukoilee, sen he saavat minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään.”

Silloin Pietari tuli Jeesuksen luo ja sanoi: ”Herra, jos veljeni yhä uudestaan tekee väärin minua kohtaan, niin **kuinka monta kertaa minun on annettava hänelle anteeksi**? Peräti seitsemän kertaako?”

”**Ei seitsemän, vaan seitsemänkymmentäseitsemän kertaa**”, vastasi Jeesus.

INTRO: Kaksi tehtävää

Meillä on nyt edessämme kaksi epämiellyttävää ja mahdottoman vaikeaa tehtävää. Ne meille antaa Jeesus sanoessaan: Jos veljesi tekee syntiä, ota asia puheeksi. Ja: anna anteeksi seitsemänkymmentä seitsemän kertaa, siis käytännössä loputtoman monta kertaa. Aihe on sen verran vaikea, että puhuisin ennemmin vaikka jalkapallosta. Ja siksi teenkin juuri niin.

Pelipaidan huutokauppa – kuka sinut omistaa?

Paljonko sinä maksaisit tästä paidasta? Et ehkä tunnista tätä, mutta tämä on turkulaisen vitosdivarijoukkueen Kuuvuoren Laakin eli tuttavallisemmin KuuLan pelipaita. Pelasin itse kaksi kesää juuri tämä paita ylläni. Noiden kahden vuoden aikana tein yhden maalinkin.

Leo Messin, maailman parhaan jalkapalloilijan yhdessä ottelussa käyttämästä pelipaidasta maksettiin nimittäin kymmenen tuhatta euroa. Hurja summa, yhdestä hikisestä kankaanpalasta. (Monta tonnin seteliä.)

En tietysti uskalla unelmoidakaan, että saisin omasta vanhasta rievustani saman verran kuin Messin paidasta maksettiin, mutta ehkä joitain roposia sentään. Eikö? No eipä tietenkään.

Kuten huomaat, esineen arvo riippuu siitä, kenelle se kuuluu. Kuka sitä paitaa on pitänyt yllään. Mitä parempi ja kuuluisampi pelaaja, sitä enemmän siitä ollaan valmiita maksamaan. Uran

päättymisen jälkeen toisten paidat hilataan kattoon mahtipontisten seremonioiden saattelemana – toisten paidat unohtuvat komeron perälle homehtumaan.

Mutta kuka sinut omistaa? Kenelle sinä kuulut? Ja mitä se kertoo arvostasi? (Kysymys kuuluu:) kuka on luonut sinut? Kenen *kädenjälki on sun käsissäs, sun silmissäs, sun hymyssäs*? Kenen merkki on kasteessa piirretty otsaasi, kenen merkkiä kannat, ehkä muistona rippikoulusta, kaulassasi?

Ruotsalaista tuuria – MITÄ SINUSSA ON SISÄLLÄ?

Toisaalta tavaran arvo riippuu myös siitä, mitä siinä on sisällä.

Otetaanpa esimerkiksi tämä muovipullo. Jos pullo olisi tyhjä, ja kiikuttaisin tämän pullonpalautusautomaattiin, saisin ruhtinaalliset 20 senttiä. Jos tämä olisi kauppiaan hyllyssä, ja tässä olisi lähdevettä, sama pullo maksaisi noin euron. Jos veden sekaan olisi laitettu kuplia, hinta olisi pikkuisen korkeampi – koska kuplat ovat kalliita. Mutta jos tässä samassa muovipullossa olisikin sisällä jotain hyvin harvinaista ja haluttua, vaikkapa puhdasta, nestemäistä ruotsalaista tuuria, jota juomalla tulisit yhtä onnekkaaksi kuin naapurimaan urheilijat, hinta pompsahtaisi pilviin.

Mitä sinussa on sisällä? Oletko vain geenejä, sattumanvaraista avaruusromua tyhjässä, kolkossa galaksissa. Vai onko sinulla ikuinen sielu? Millä sellaisen voisi ostaa — tai myydä? Et ole rihkamaa tai kertakäyttökamaa, vaan sinuun on painettu Jumalan kuva. Sinun hintasi on mittaamaton.

MITÄ SINUSTA MAKSETAAN?

Kolmas tapa hahmottaa jonkin asian arvo on yksinkertaisesti se, *mitä siitä ollaan valmiita maksamaan*. Ajattele: Jeesus oli valmis kuolemaan ostaakseen sinut omakseen. Jeesus oli valmis siihen, että hänet naulittiin ristille, jotta hän saisi sinut. Jumala on ostanut sinut ainoan poikansa verellä. Hyvä ystävä, se on sinun hintasi. Niin arvokas sinä olet Jumalalle.

On siis kolme tapaa määrittää (minkä tahansa asian, myös) ihmisen arvo: kenelle jokin kuuluu, mitä siinä on sisällä, ja mitä siitä maksetaan – ja ihmisen kohdalla jokainen niistä johtaa Jumalan luo. Jumala tekee meistä äärettömän arvokkaita. Se on totuus, joka ei muutu, vaikka et itse tuntisi itseäsi arvokkaaksi. Ei se ole kiinni siitä, kuinka sotkussa elämäsi on, *kuinka vaikea sun on hahmottaa mitä sun pitäis olla,* kuinka paljon kipua sinulla on sisälläsi, tai kuinka käytetyksi tunnet itsesi. Tai kuinka vähän sinua edes kiinnostaa. Se on kiinni siitä, että Jumala rakastaa sinua – ja rakastamalla hän tekee meistä kauniita, *tekee meistä totta*.

Olet siis arvokas, koska Jumala rakastaa sinua. Ja tiedätkö mitä? Voit katsoa ihmistä vieressäsi, ja vaikka onnitella häntä, koska sama pätee myös häneen. Hänkin on Jumalalle mittaamattoman arvokas. Häntäkin Jumala rakastaa. Eikä vain ystävääsi siinä vieressä, vaan myös vihollistasi – sitäkin ihmistä, josta et pidä, jolle toivot pahaa, jota sinä kiusaat tai joka kiusaa sinua.

Toisin sanoen: kun loukkaat, vihaat tai kiusaat lähimmäistäsi, teet niin sellaiselle ihmiselle, joka on Jumalalle mittaamattoman rakas, arvokas ja tärkeä. Ja kun väheksyt itseäsi, väheksyt jotain sellaista, joka on Jumalalle äärettömän rakas, arvokas ja tärkeä.

Vajaan sekunnin jännitysnäytelmä – SIITÄ MIKÄ ON ARVOKASTA, PIDETÄÄN HUOLTA

Näin kesällä lyhyen, alle sekunnin mittaisen jännitysnäytelmän. Tuon trillerin pääosaa esitti tyttö, jonka kädestä puhelin jotenkin luiskahti korkealle ilmaan. Oli kuin aika olisi hidastunut, dramaattinen, jylhä musiikki pauhannut, kun tuo tyttö kuolemaa halveksuen syöksyi maahan, ja yritti saada puhelimen kiinni ennen kuin se osuu lattiaan ja menee sirpaleiksi. Ehkä sinäkin olet nähnyt vastaavan kohtauksen – ne ovat melko yleisiä nykyään. Tarinalla on opetus: siitä mikä on arvokasta, pidetään hyvää huolta. Vähempiarvoinen saa mennä. Käsi voi katketa, nenä saa murtua — kunhan puhelin vain pysyy ehjänä.

Arvokkaasta pidetään huolta. Niin Jumalakin tekee, hän haluaa pitää meistä jokaisesta tiukasti kiinni. Maailmassa, jossa niin moni asia pelottaa, houkuttaa ja on valmis vahingoittamaan meitä, Jumala ei halua antaa meidän eksyä. Ja synti eksyttää. Jumalan tahdon vastainen elämä, Raamatun ohjeiden vastainen elämä, se eksyttää ikuisen elämän tieltä. Siksi se on Jumalan tahdon vastaista. Sellaista syntiä ei olekaan, joka ei sotke elämää, nakerra pientä palaa meidän onnellisuudestamme, erota meitä edes vähän kauemmas toisista ihmisistä, itsestämme tai Jumalasta. Me luulemme pystyvämme hallitsemaan syntiä, pelaamaan peliä sen kanssa ja voittamaan. Tekemään syntiä sopivasti. Mutta ei ole olemassa syntiä ilman seurausta – eikä se seuraus ole ikinä hyvä.

…JA SITTEN NE TEHTÄVÄT

Siksi Jeesus antaa meille nämä kaksi epämiellyttävää tehtävää. Jeesus on valmis laittamaan meidät vaikeisiin, kiusallisiinkin tilanteisiin, koska Hyvän Paimenen sydän lyö eksyneitä kohti. *Jos veljesi tekee syntiä, mene ja ota asia puheeksi.* Se ei ole kivaa eikä muodikasta, eikä se lähtökohtaisesti tee hyvää ihmissuhteelle. Mutta se voi ohjata yhden eksyneen takaisin ikuisen elämän tielle. Jos kaverisi olisi ampumassa itseään jalkaan, varmaan kysyisit häneltä, että onkohan tuo nyt ihan loppuun asti mietitty juttu. Sitähän Jeesus tässä sanoo.

Vielä vaikeampi on vaatimus loputtomasta anteeksiannosta, johon Jeesus meitä kehottaa. Ihmiseltä se ei onnistu. Kun meitä loukataan, me haudomme mieluummin kostoa, hoidamme sisällämme kasvavaa katkeruutta kuin kauneinta ja rakkainta puuta. *Tahdomme huutaa ja satuttaa.* Me haluamme vaalia kaunaa, helliä sitä, nähdä sen kasvavan. Vaikka me huomaamme, kuinka sen myrkky vuotaa elämään, siitä on vaikea päästää irti. Jokainen, jota on loukattu verisesti, tietää, että ei anteeksiantaminen ole helppoa. (Ei ole helpompi *antaa anteeksi kuin jäädä kaunaan kii*.) Eikä siihen todellakaan tee mieli ryhtyä. Mutta jos olet antanut jotain suurta anteeksi, tunnet anteeksiannossa olevan ihmeellisen parantavan voiman. Myös kaikki me, jotka olemme loukanneet verisesti ja saaneet anteeksi, tiedämme sen. Sitä voimaa ei löydy mistään muualta. Siksi on helppo sanoa, että se on Jumalasta. Jos tiedät tai edes arvelet loukanneesi toista ihmistä: pyydä anteeksi. Ja jos kannat sydämessäsi kaunaa: anna anteeksi.

Meillä on anteeksiantava Vapahtaja, joka ristilläkin rukoilee anteeksiantoa niille, jotka häntä pilkkaavat. Me olemme suuren anteeksiantajan lapsia – ja kun ymmärrämme, kuinka paljon me olemme saaneet anteeksi, siinä on hyvä opetella antamaan anteeksi myös muille.

Maailma kutsuu nauramaan niille, jotka mokaavat. Maailma houkuttelee jyrkänteen reunalle, ja pilkkaa niitä jotka tippuvat. Maailma kutsuu pistämään välit poikki, kun sinua loukataan. Jeesus ei sulje epäonnistunutta ulos, vaan kutsuu eksynyttä kotiin, ja opettaa meitä tekemään samoin.

Näin nämä kaksi tehtävää kietoutuvat yhteen, ja ovat oikeastaan yksi ja sama asia. Jeesus antaa tehtävän,

ettei yksikään väsynyt, langennut tai katkeroitunut jäisi yksin.
Ettei yksikään koditon, eksynyt tai rikkinäinen jäisi pimeään.
Ettei yksikään jäisi yöhön,
vaan löytäisi kodin,
missä on valoisaa ja lämmintä,
missä ovat toiset kristityt,
missä rakkaus parantaa syvätkin haavat
ja missä ikuisena aurinkona loistaa kaiken anteeksiantava, rakastava Jumala.

Tähän rakastavaan, kolmiyhteiseen Jumalaan me tunnustamme nyt uskomme. Nousemme tekemään sen apostolisen uskontunnustuksen sanoin.